

רע"פ 8764/20 - אריה פישר נגד עו"ד איתן בן דוד

בבית המשפט העליון

רע"פ 8764/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אריה פישר

נגד

המשיב: עו"ד איתן בן דוד

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 17.11.2020 בעק"פ 8395-07-20, שניתן על ידי כב' סגן הנשיאה יעקבשפסר, כב' השופט העמית אברהם יעקב וכב' השופט שמואלבורנשטין

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיאה' שפסר, כב' השופט העמיתא' יעקב וכב' השופט ש' בורנשטין) מיום 17.11.2020 בעק"פ 8395-07-20, בגדרו נדחה לבקשת המבקש ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט ע' מורנו) בק"פ 8677-03-20, מיום 12.3.2020.

רקע

1. המשיב ייצג את המבקש כעורך דין בבית המשפט המחוזי בחיפה בערעור שהגיש עם שניים נוספים בתיק עמ"ש 42838-10-13, אשר נמחק בהסכמה ביום 19.12.2013, על ידי כב' השופטים י' וילנר, ע' זרנקין וס' ג'יוסי.

עמוד 1

בפסק דין, בית המשפט הורה על החזרת הפיקדון למערערים באמצעות בא כוחם.

2. ביום 4.3.2020, המבקש הגיש קובלנה פלילית נגד המשיב, בטענה כי המשיב קיבל את הפיקדון בסך 6,000 ש"ח מבית המשפט המחוזי בחיפה ושמר אותו בידו. ביום 9.3.2020, בית משפט השלום הורה למבקש להבהיר מה היא העבירה הפלילית אותה הוא מייחס למשיב. המבקש טען כי הוא קובל על גניבה בידי מורשה חתימה, מרמה וגניבה מאדם חסר ישע, משהוא עיוור. ביום 12.3.2020, בית משפט השלום מחק את הקובלנה, בקובעו כי העבירות להן טוען המבקש "אינן נכללות תחת האפשרות החוקית להגשת קובלנה פלילית".

3. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי, נדחה ביום 17.11.2020, לבקשתו: "לאחר ששמעתי את הערות ביהמ"ש והובהר לי כי העבירות שלהן טענתי בקובלנה אינן מאפשרות הגשתה במסגרת זו, כך על פי החוק, אני חוזר בי מהערעור".

4. המבקש עתר לבית משפט זה, בבקשה להורות על ביטול פסק דין של בית המשפט המחוזי, ולקבוע כי אין מניעה להגשת קובלנה על ידו בגין העבירות שלטענתו ביצע המשיב. עתירתו נדחתה על הסף, בשל קיומו של סעד חלופי בדמות הגשת בקשת רשות ערעור (בג"ץ 8189/20 פ"ש נ' מדינת ישראל (29.11.2020) (להלן: עניין פ"ש)).

מכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. המבקש סבור כי סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ), מקנה אפשרות להגיש קובלנה בגין כל עבירה הנזכרת בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ונדרש כי מהות הטענות תהיה "בעלת אופי פלילי"; כי היה על בית המשפט קמא למחוק, ולא לדחות, את הערעור; כי למבקש נגרם נזק רב מהמעילה באמון ונטילת הכספים, ונסיבותיו הרפואיות קשות.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעורב"גלגולשלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי שלהצדדים, אובמקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 4497/20 אביבי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.7.2020)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, והמבקש אף לא טען לכך בבקשתו. די בכך על מנת לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הצורך, אתייחס לטענתו העיקרית של המבקש, לפיה סעיף 68 לחסד"פ מאפשר הגשת קובלנה

נגד המשיב, משטענותיו "בעלות אופי פלילי".

סעיף 68 מורה "על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על ידי הגשת קובלנה לבית המשפט." ס"ק (1) לתוספת השנייה מונה את סעיפי חוק העונשין המאפשרים הגשת קובלנה: "עבירות לפי סעיפים 189, 190, 192, 194, 196, 223, 334, 336 רישה, 379, 380, 447 זולת אם נעברה העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, 452, 494 ו- 496 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ולמעט עבירות כאמור, שנעברו כלפי בן משפחה".

העבירות הפליליות להן טען המבקש בבית משפט השלום הן כדלקמן: גניבה על ידי מורשה חתימה, מרמה וגניבה מאדם חסר ישע. עבירות אלה לא מנויות ברשימת הסעיפים מחוק העונשין המעוגנים בתוספת השנייה לחסד"פ, ולפיכך אינן מאפשרות הגשת קובלנה. הדבר אף הובהר למבקש על ידי בית משפט זה (עניין פישר, פסקה 4).

8. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום ליתן רשות ערעור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בטבת התשפ"א (18.12.2020).

ש ו פ ט